

Dosar nr. 2ra-2078/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. V.Stratan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: St.Iorgov, L.Pruteanu, M.Guzun)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Anastasia Coțofan, reprezentată de avocatul Irina Iacob,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Coțofan împotriva Anastasiei Coțofan, Primăria Băcioi, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la declararea parțială a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 februarie 2015, Fiodor Coțofan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anastasiei Coțofan, Primăria Băcioi, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la declararea parțială a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia din 17 ianuarie 1992 a Primăriei Băcioi s-a atribuit în proprietatea persoanelor private a loturilor de teren ocupate de casele, anexele și grădinile acestora.

Prin hotărârea din 7 aprilie 1993 a Judecătoriei Ialoveni, s-a desfăcut căsătoria dintre Fiodor Coțofan și Anastasia Coțofan și s-a delimitat casa de locuit și mai multe anexe amplasate pe același teren din str. XXXXXXXX, XX, com. XXXX. Casa de locuit și anexele nu au fost supuse partajării, deoarece la acel moment nu deținea actele necesare de proprietate, acestea fiind transmise în natură.

La 10 iunie 2007, Primăria Băcioi a eliberat pe numele Anastasiei Coțofan titlul de autentificare a dreptului deținătorului pentru întregul lot de teren.

Consideră reclamantul că, acest titlu este ilegal, deoarece prin decizia din 17 ianuarie 1992, nr. 1/2 a com. Băcioi, acest lot de teren s-a transmis în proprietatea ambilor soți.

Solicită Fiodor Coțofan prin cererea inițială și cererea de concretizare a pretențiilor, admiterea acțiunii, declararea nulității titlului de autentificare a dreptului

deținătorului de teren nr. xxxxxxxxxxxx din xx xxxxx xxxx eliberat pe numele Anastasiei Coțofan, în partea ce se referă la ½ cotă parte din teren pe care se află casa lui Fiodor Coțofan și terenul aferent și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea s-a respins ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Fiodor Coțofan; s-a casat hotărârea din 25 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă de admitere a acțiunii; s-a declarat nul titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. xxxxxxxxxxxx din xx xxxxx xxxx eliberat pe numele Anastasiei Coțofan în partea ce se referă la ½ din teren și anume asupra terenului pe care este amplasată casa lui Fiodor Coțofan împreună cu terenul aferent.

La 30 iulie 2018, Anastasia Coțofan, reprezentată de avocatul Irina Iacob a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a încălcat esențial normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar probele, iar încălcările admise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

A indicat că, nu orice acțiune prin care se solicită declararea nulității unui act juridic este imprescriptibilă și nici cadrul legal invocat de reclamant nu conferă acțiunii un astfel de caracter. În raport cu art. 216 alin. (1) Cod civil, care explică nulitatea absolută, art. 217 alin. (3) Cod civil invocat de instanța de apel are un caracter subsidiar.

Fiodor Coțofan și instanța de apel nu a invocat temeiurile expres prevăzute de lege în baza cărora actul contestat urma a fi declarat nul.

Solicită Anastasia Coțofan, reprezentată de avocatul Irina Iacob admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 13 februarie 2018 cu menținerea hotărârii din 25 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Anastasia Fiodor, reprezentată de avocatul Irina Iacob, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 11 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de Fiodor Coțofan s-a solicitat de a considera ca inadmisibil recursul declarat de Anastasia Coțofan.

Însă, intimații Primăria com. Băcioi și Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Anastasia Coțofan.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de

Anastasia Coțofan, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 28 mai 2018 (f.d.194). Astfel, recursul declarat de Anastasia Coțofan prin intermediul oficiului poștal la data de 30 iulie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Anastasia Coțofan în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul Anastasiei Coțofan cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Anastasia Coțofan, reprezentată de avocatul Irina Iacub, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu